

ændringsforslag til dette Forslag af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), som gaaer ud paa, at istedetfor „ved Lov fastsættes“ skulde der staae „efter at den danske Rigsdag er bleven bekendt med den Fællesforsatning, som Kongen i Henhold til Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 allernaadigst maatte agte at lade udgaae, fastsættes ved Lov“ o. s. v. det vil sige, der fastsættes da ved Lov, naar nærværende Grundlov skal træde i Kraft. Enhver vil see, at det er en maaskee noget forbedret Form for den første Betingelse i Udvalgets Fleertals § 5; hvis den skulde blive antaget af Thinget, eller naar Ministeriet ikke udtalte sig for mit Forslag, saa har naturligvis dette tabt sin hele Betydning, og da vil jeg for min Part tage det tilbage. Det har kun sin Betydning derved, at det finder Ministeriets Anerkendelse, at Ministeriet erklærer det for brugbart eller muligt, men naar det bliver umuligt, hvad enten det skeer paa den ene eller den anden Maade, saa tager jeg det tilbage. Mine Bestræbelser gaae ud paa at tydeligt gøre Onskerne hos de Rigsdagsmænd, der gjerne ville bringe Sagen frem, der hellere gaae til den yderste Grændse, naar de kun beholde den lovlige Myndighed, som tilkommer dem, tilbage, end de ville have pleiet saa mange Forhandlinger og anvendt saa lang Tid til Unytte. Det er kun det Maal, som jeg har villet naae; hvorvidt det vil lykkes at naae det, ville de følgende Forhandlinger vise.

Monrad: Jeg har til det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), tilsladt mig at stille et Underændringsforslag, som jeg haaber, at Thinget under alle Omstændigheder vil gaae ind paa. Jeg nægter ikke, at den ærede Rigsdagsmands Forslag kan have visse Fortrin, naar jeg sammenligner det med det Forslag, som er stillet af Regjeringen, og dets væsentligste Fortrin er det, at der vil komme til at hvile et mindre Tryk paa Rigsdagen, naar det ved en saadan simpel Lov kan afgjøres, om disse Grundlovsforandringer skulde træde i Kraft eller ikke, saaledes, at der egentlig kun spildes een Samling, dersom en saadan Lov ikke skulde gaae

igjennem; der er mindre Betænkelighed for Rigsdagen ved at nægte sit Samtykke til, at Forandringerne træde i Kraft, naar Betydningen af en saadan Nagtelse ikke er storre. Det Fortrin ved Forslaget har jeg allerede ved 2den Behandling, da et andet Forslag foreslaae, havt den Ære at gjøre opmærksom paa. Jeg maa dog herved fremhæve, at det dengang af den ærede Premierminister blev udhævet, at det maaskee kunde være ret godt, at der var et saadant Tryk, idet han gjorde opmærksom paa, at ogsaa Regjeringen kom ind under det samme Tryk, at Regjeringen vilde blive mere betænksom med, hvad den vilde byde Rigsdagen, naar den vidste, at det Hele saaledes var sat paa en eneste Afstemning. Ikke desto mindre kan jeg dog ikke, saaledes som Sagerne stille sig for mig, nægte, at det er et Fortrin ved dette Forslag, hvorfor jeg vilde foretrække det fremfor det, der er stillet af Regjeringen, naar jeg nemlig kun skulde see hen hertil. Der er imidlertid, som det forekommer mig, enkelte andre Ulemper ved dette Forslag, som jeg troer at maatte henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa. Det er saaledes for det Første paafaldende, at der ikke i dette Forslag med et eneste Ord er Tale om nogen Fællesforsatning. Det er paafaldende, at det Ord „Fællesforsatning“ er gaaet aldeles ud her. Lovforslaget, saaledes som det foreligger, naar man blot henseer til dets Ord, kunde jo ligesaa godt være en Forberedelse til at overgive til H. S. Majestæts absolutte Æraadighed samtlige fælles Anliggender, som til at give en Fællesforsatning; jeg siger, naar man blot betragter Ordene, men man bør jo ikke betragte Ordene alene, men ogsaa den hele Sammenhæng, hvori det er kommet frem, og gjør man det, saa er jeg villig til at indrømme, at der jo ikke fra den ærede Rigsdagsmands Side, og, efter hvad der er yttret, heller ikke fra Regjeringens Side, kan være Tale om, at det er Meningen, at en constitutionel Fællesforsatning ikke skulde gives. Det forekommer mig dog imidlertid at være ønskeligt, at der i en Lov, hvorved der gjøres saa vigtige Forandringer i Grundloven, er en Antydning af, at der skulde komme en Fællesforsatning samtidigt med,